

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

13. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

29. BŘEZNA 2020

Z obsahu:

O blahoslavenstvích –

Blahoslavení tiší

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 19. února 2020,
Řím, aula Pavla VI.

- strana 2 -

Svatý Benjamin

Libor Rösner

- strana 4 -

Cesta k Bohu

(11 - dokončení)

Sv. František Saleský

- strana 5 -

O soukromém soudu v okamžiku smrti

Louis de Ponte SJ
(1554-1624)

- strana 7 -

Modlitba v době moru a epidemie

- strana 9 -

Duchovní svaté přijímání

P. Štěpán M. Filip OP

- strana 10 -

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (22)

P. Clemente A. Enjuto

- strana 11 -

Matka Evženie Ravasio (12)

- strana 12 -

Kající modlitba v době epidemie koronaviru

Mons. Jan Graubner

- strana 13 -

*„Můj Ježíši, miluji Tě a z lásky k Tobě chci hodně trpět.
Ježíši, teď můžeš obrátit mnoho hříšníků, protože tato oběť je moc veliká.“
(Devítiletá sv. Hyacinta Marto krátce před svou smrtí)*

O blahoslavenstvích – Blahoslavení tiší (Ž 37,3.8-11)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 19. února 2020, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V dnešní katechezi se budeme zaobírat třetím z osmera blahoslavenství Matoušova evangelia: „*Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví.*“ (Mt 5,5)

Výraz „tiší“, který je zde použit, znamená doslova klidný, mírný, laskavý a nenásilný. Tichost se projevuje ve chvíli konfliktu, kdy je vidět reakce na nějakou nevraživost. Kdokoli se může zdát tichým, když je všechno klidné, ale jak reaguje, když se ocitne „pod tlakem“, je napaden, uražen a atakován?

Svatý Pavel v jedné pasáži mluví o „tichosti a mírnosti Kristově“ (2 Kor 10,1). A svatý Petr poukazuje na Ježíšův postoj v utrpení: neodpovídal a nevyhrožoval, „ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě“ (1 Petr 2,23). V utrpení se zřetelně ukazuje Ježíšova tichost.

V Písmu je slovem „tichý“ označován také bezzemek. Proto udivuje, že třetí blahoslavenství říká právě o těch, kdo jsou tiší, že „dostanou zemi za dědictví“.

Ve skutečnosti cituje toto blahoslavenství 37. žalm, který jsme slyšeli v úvodu katecheze. Také tam jsou do souvislosti

kladeny tichost a vlastnictví země. Uvažujeme-li o tom, zdá se, že obojí je neslučitelné. Vlastnictví země je totiž typická oblast konfliktu. O území se často bojuje, aby se nad ním dosáhlo nadvlády. Ve válkách vyhrává silnější a získává jiná území.

Podívejme se však pozorně na sloveso použité ve vztahu k vlastnictví tichých. Oni zemi nezískají. Není řečeno „blahoslavení tiší, protože oni získají zemi“, nikoli. Takto to blahoslavenství neříká, nýbrž „dostanou zemi za dědictví“. V Písmu má výraz „dostat za dědictví“

Pokračování na str. 6

Strach... panika... omezující opatření... To vše souvisí se šířící se pandemií koronaviru. Ale všimli jste si zásadního nedostatku? Často zaznívají slova: „Když to vše vydržíme a budeme k tomu přistupovat zodpovědně, tak to zvládneme.“ S tím lze souhlasit. Avšak kam se vytratil ten, který je jediným a pravým Pánem života a smrti? Pro veřejná média jako by neexistoval! Kdy jindy by měl být dán prostor pro připomenutí všem lidem, že je třeba se přimknout k Trojedinému Bohu, který jediný uzdravuje lidské tělo, byť skrze lékaře? A že je třeba pamatovat i na to, že jednou se naše pozemská pouť skončí? Tudíž že je nutné myslet také na svoji duši, odvrátit se od svých špatností, egoismu a spoléhání se jen na vlastní síly? Situace je alarmujícím varováním a dopuštěním Božím, jež by mělo přimět každého člověka uvědomit si, že ne všechno (a my víme, že jen pramálo!) je v lidských silách zvládnout. Pochopitelně ne každý je ochoten akceptovat Boží moc a jeho otcovskou starost o to, co je pro člověka nejlepší – pro jeho život pozemský i život věčný. Avšak poselství uzdravující lásky Boží a vzbuzení touhy zamilovat si svého Stvořitele by mělo ve chvílích těžké zkoušky lidstva zcela jistě zaznít. A když tento prostor nedávají veřejná média, je o to důležitější, aby se svědkem víry – která není slepá a je zodpovědná – stal každý z nás. Jak?

Editorial

Když to nejde jinak, tak aspoň modlitbou, postem, kajícím smýšlením... Není to málo a jsou to zároveň prostředky smíru s Bohem, které rovněž zbavují moci satana, původce veškerého zla. Nezapomeňme, že i přes všechno, co se nyní děje, prožíváme stále dobu postní, která je přípravou na oslavu Ježíšova zmrtnýchvstání. Čili spolu s Ježíšem procházíme jeho veřejné působení, rozjímáme o jeho utrpení, o smyslu kříže a uvědomujeme si, že on, Bůh, je konečným vítězem nad satanem i nad smrtí.

Je-li nám v těchto dnech znemožněno jít do práce a máme více volného času, využijme této nabídky Boží Prozřetelnosti a prohlubme svoji lásku ke Stvořiteli. A nezapomeňme se více modlit – několik vhodných modliteb najdete také v tomto čísle Světla. Vždyť modlitba je nejhodnějším způsobem, jak se ztišit, umenšit své ego a pokorně předstoupit před Boha, který s láskou čeká, až mu otevřeme svá srdce. A nebojme se i veřejně vykonat aspoň krátký úkon zbožnosti – třeba až půjdeme kolem kříže či kostela: pozdravme Pána, udělejme kříž, pronesme střelnou modlitbu za uzdravení nemocných, za pomoc pro lékaře a zdravotní sestry, za moudrost politiků, ale i za obrácení a spásu lidských duší. A soukromě vzbudme i lítost nad vlastní hříšností. Možností je jistě více, využijme je.

A vezměme si nejen za vzor, ale především na pomoc tu, která byla jedinečným způsobem pozvána k životu z víry a naprosté důvěry v prozřívajícího a všemohoucího Pána – Pannu Marii. Ona září v dějinách spásy jako Jitřenka a její pokorná, tichá víra je po všechn čas jasnou hvězdou mezi mraky obtíží, utrpení, obav, beznaděje. Kéž nás její příklad povzbudí, abychom nepochybovali ve víře a hlavně nezapomínali v těžké zkoušce, kterou právě prožíváme, na Boha, který je milujícím Otcem. On má povzbuzující slovo pro každého – svěřil je matce Evženiei Ravasio (str. 12-13): „*Vy, lidé, kteří jste mými dětmi, vyjděte ven, osvobodte se z pout, ve kterých vás ďábel dodnes drží prostřednictvím strachu před vašim Otcem, který je přece jen láska sama! Pojdte, pojdte blíže, všichni máte právo přiblížit se ke svému Oci...*“ A dále: „*Vy, co jste v zasetí pověř a ďábelských zákonů, osvobodte se z tohoto tyranského otroctví a dospějte k pravdě všech pravd: Poznávajíte toho, který vás stvořil a který je vašim Otcem! ... Čekám na vás všechny, protože vy všichni jste mé děti.*“ I pro ty, kdo již ztratili víru: „*A vy, děti moje, které žijete v temnotách, protože jste ztratily víru, pozvedněte oči, a uvidíte jasné paprsky světla, které vás ozáří. Já jsem slunce, které osvětluje, hřeje a nově rozehřívá.*“

Nebojme se tedy věřit a povzbuzovat ostatní! Modleme se, postěme se, kajme se!

Daniel Dehner

Vrať se k Pánu, který tě zve k sobě, aby hluboce lidským způsobem obnovil a posílil tvou důvěru a víru. Právě totiž za ním přišlo poselství od Ježíšových přátel: *Pane, ten, kterého miluješ, je nemocen.*

Není to spíše než pouhá zpráva krásná a vroucí modlitba? Milující sestry se dovolávají lásky milujícího přítele. V tomto vzkazu není ani stín netrpělivosti. Její naléhavost je zcela jiného rázu. Ten, kdo miluje, ví dobře, že lásce se nemusí napovídat, co by měla udělat. Nezapomínáš ve svých prosbách na to, jak nekonečně Ježíš miluje tebe i ty, za které prosíš? Co může scházet těm, kdo si mohou být jisti jeho láskou? Ale protože tato Boží láska je nekonečně větší a mocnější než každá lidská láska, nesmíš se divit, že Pán se může chovat zcela jinak, než jak bys předpokládal, a to ať ti je vysvětlením, proč nespěchá za Lazarem, ačkoliv ho tak miluje. Každá tvoje netrpělivost by jen prozrazovala, že si Ježíšovou láskou nejsi jist.

Pánovým učedníkům, jak se zdá, toto otálení vyhovuje. Mají totiž obavy o svůj život. Myslí na svou bezpečnost víc než na nouzi milovaného přítele. Když chce Ježíš odejít, aby svého přítele probudil, zdá se jim, že by se měl uzdravit sám. To je smýšlení lidské krátkozrakosti, která *klopýtá, protože v ní není světla*. Všimni si Tomášovy poznámky. On jediný se snaží dodat odvahy sobě i druhým: *Pojďme, zemřeme s ním!* Ale jak velké duchovní proměny bude ještě zapotřebí, aby taková prohlášení nezůstávala prázdným gestem! Pán však zná své milované učedníky. Místo výčitek pro ně chystá výmluvnější odpověď. To, co zamýšlí, podnikne právě také proto, *aby uvěřili*. Dokonce vítá Lazarovu tragickou situaci, která se má stát důvodem k radosti především proto, že tak bude oslaven Otec a posilněna víra. Utrpení, ve kterém nezapomínáš na Pána, může přinést i druhým nesmírný a útěchyplný dar víry. *Pojďme k němu!*

Marta vychází Pánu vstříc jako první. Poděkuje jí za její obdivuhodné vyznání víry, které je předzvěstí křesťanské jistoty: Tam, kde je Ježíš, tam nemá místo smrt. Společenství s Pánem, který je *vzkříšení a život*, je opravdu nejbezpečnější zárukou

života. *Věříš tomu?* A pamatuj přitom, že kdykoliv se ti zdá, že Pán je od tebe považlivě daleko, není to on, kdo se vzdálil, ale ty. Ježíš je vždy *zde a volá tě*.

Důvěra lásky

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.

no její uvažování: věří s takovou jistotou v Ježíšovu všemohoucnost, protože je přesvědčena, že Bůh ho nekonečně miluje, proto mu *dá, o cokoli požádá*.

Láska, která zavládla v tomto domě, je skutečně přitažlivá a podmaňující. Spočítej, můžeš-li, všechny ty, kteří již čtvrtý den přicházejí až z Jeruzaléma, aby měli účast na bolesti těchto svatých žen. Vracejí se sem stále znovu, protože z celého srdce touží potěšit ty, které jim nejsou lhostejné. Slzy těchto zarmoucených žen proto tak dojmají početné smuteční hosty, protože tyto slzy nejsou projevem zoufalství ani beznaděje, ale jsou slzy sester, které hluboce milují. Ale tito laskaví hosté při vši své solidaritě, když se ocitají tváří v tvář tajemství žalu a smrti, bolestně pocívuji také svou lidskou bezmocnost. Není toto společenství zralé, aby právě uprostřed něho Bůh projevil moc své soucitné lásky?

Bud' opravdu vděčný svému Pánu, že tě bere s sebou do tohoto domu a do této situace. Vstupuje do Betánie jakožto ten, kdo má nejen nekonečnou moc, ale i nekonečný soucit. A tak dříve, než dá průchod své moci, chce ti ukázat, jak hluboce cítí s lidskou bolestí. Uprostřed tolika plačících se ani Ježíš neubrání dojetí. Bůh se nestydí za své slzy. Ony ti totiž připomínají, že ušlechtilý soucit, který lidi spojuje, dojmá i potěšuje, se nezrodil zde na zemi. I ten, jehož jsi svědkem zde, je jen odleskem soucitu, který od věčnosti sídlí v Božím Srdci.

Vždyť tento božský soucit nepřivádí Ježíše pouze do Betánie, ale přivedl jej až z lůna Otcova na tento svět. On však zde nestojí před smrtí bezradně jako my. Přišla chvíle, aby se zeptal: *Kam jste ho položili?*

Nad mrtvým přítelem i *Ježíš zaplakal*. Kdykoliv budeš stát nad hrobem, vzpomeň si na tyto slzy. Ježíš tu nepláče jen nad Lazarem, ale nade všemi, kteří musí

Liturgická čtení

1. čtení – Ez 37,12–14

Toto praví Hospodin Bůh: „Hle, já otevřu vaše hroby, vyvedu vás z nich, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. Tu poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás ven, můj lide! Vdechnu vám svého ducha a ožijete, usídím vás ve vaší zemi, a tak poznáte, že já, Hospodin, jsem to řekl a vykonal,“ praví Hospodin.

2. čtení – Řím 8,8–11

Bratři! Ti, kdo žijí svému tělu, nemohou se líbit Bohu. Ale vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, tělo je podrobeno smrti kvůli hříchu, ale duch je (plný) života, protože je ospravedlněn. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelné tělo svým Duchem, který sídlí ve vás.

Evangelium – Jan 11,1–45

Byl jeden nemocný, Lazar z Betánie, vesnice, kde bydlela Maria a její sestra Marta. To byla ta Marie, která pomazala Pána olejem a utřela mu nohy svými vlasy. Ten nemocný byl její bratr Lazar. Sestry tedy poslaly k Ježíšovi se vzkazem: „Pane, ten, kterého miluješ, je nemocný.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „To

Dokončení na str. 6

me projít branou smrti, ačkoliv nás stvořil k životu. Jeho soucitné srdce se s tím nemůže smířit: *Každý, kdo ve mne věří, i kdyby umřel, bude žít*. Nezáleží na tom, zda leží v hrobě den, čtyři dny či tisíc let. Záleží jen na tom, zda *má Kristova Ducha*. Tuto jistotu přišel Ježíš do Betánie potvrdit. Abychom uvěřili, že mluví jako ten, kdo *má moc*⁽¹⁾, volá silným hlasem: *Lazare, pojď ven!* – *Rozvažte ho a nechte odejít*.

Myslíš, že všichni uvěří? Někteří půjdou a řeknou farizeům, co se stalo. *Kdo nemá Kristova Ducha, nemá lásku, neuvěří, ani kdyby někdo vstal z mrtvých*⁽²⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 7,29; ⁽²⁾ srov. Lk 16,31.

Svatý Benjamin

*Všichni dobře víme, že Benjamin byl nejmladším synem starozákonního Jáko-
ba. Však také význam tohoto jména je „nejmladší milovaný syn“ nebo také „syn
pravice“. Toto jméno se dává chlapcům i dnes, dokonce i u nás. Sice málokdy, ale
dává. Rovněž mezi světci je najdeme. Sice vzácně, ale najdeme. A jde o příklady
hodné následování, skutečné vzory křesťanského života. Jedním z nich je mučed-
ník z 5. století, muž žijící v Persii, tj. dnešním Íránu.*

Ani u tohoto Benjaminu, podobně jako u valné většiny postav starověké Církve, neznáme přesné datum narození. To se klade někde k roku 400. Nevíme nic ani o jeho původu, rodičích, dětství anebo dospívání. Ale zcela jistě se narodil do doby trvalého pronásledování křesťanů, jemuž byli ostatně vyznavači Krista Ježíše vystaveni v Sásánovské, tj. Novoperské říši již od začátku její existence. Největší vlnu pronásledování země zažila za časů panování Šápúra II. (309–379), jenž byl perskou obdobou Diokleciána či Nerona.

Vladařové sedící na perském trůnu v dobách Benjaminova života, tj. Jazdkart I. (399–421) a jeho syn Bahrám V. (421–439), sice nedosahovali brutality svého předchůdce Šápúra II., přesto však Církvi ve jménu dominujícího zoroastrismu „zajistili“ mnoho a mnoho mučedníků. Nejznámějším je patrně sv. Jakub Perský, jehož přídomek „Rozsekaný“ naznačuje, jakou smrti ze světa odešel.

S nástupem Bahráma V. se rozhořelo pronásledování opět s větší intenzitou, ale plameny tohoto požáru zatím pouze

ožehly Benjaminu, jáhna biskupa Abdase ze Sús. (Opět nevíme nic bližšího, jak se s Abdasem seznámil, ani kdy přijal jáhenské svěcení.)

Kněz jménem Hasa zapálil v roce 420 jeden z posvátných pohanských chrámů, který stál v Súsách. Král nařídil Abdasovi, aby ho nechal znovu vystavět a zháře vydal, jinak strhne všechny kostely křesťanské. Abdas neuposlechl, a to ho stálo život, stejně jako kněze Hasu a Izáka, biskupova sekretáře Efréma a několik laiků. Kostely byly opravdu strženy a nadto byli zatýkáni další věřící, mezi jinými i jáhen Benjamin.

Byl zatčen, držen ve vězení a čekala by ho poprava, pokud by se nezřekl Krista. Protentokrát byl však tohoto osudu ušetřen. Zachránila ho persko-římská smlouva, uzavřená v roce 422 a urovnávající (alespoň načas) vztahy mezi věčně nepřátelými říšemi, na jejímž základě byl Benjamin po takřka dvou letech propuštěn. Podle některých zdrojů za jeho propuštění intervenoval jménem svého císaře sám východořímský vyslanec. To není jisté, zato je však jisté, že propuštěn byl

pod podmínkou, že napříště upustí od jakékoli apoštolské činnosti. Byla to ovšem podmínka vězňiteli pouze předložená, Benjaminem nikterak akceptovaná. Mladý jáhen nic takového svým vězňitelům neslibil; jednak věděl, že by slib nesplnil, jednak mu bylo proti mysli vzdávat se kvůli vlastnímu bezpečí plnění úkolu, k němuž ho na stránkách evangelií vyzval sám Spasitel.

Nějaký čas musely úřady s velkou nevolí snášet to, jak Benjamin hlásá Krista a daří se mu od zoroastrismu odvádět lidi k nenáviděné křesťanské víře. Žádné represálie ani hrozby ho v hlásání křesťanství nemohly zastavit. Svázané ruce jeho nepřátelům se uvolnily poměrně brzy. Příměří mezi Sásánovskou a Východořímskou říší se vždy vyznačovalo velkou křehkostí a krátkodobostí a nejinak tomu bylo i v tomto případě. Nový spor neznamenal jen předzvěst dalších válek, ale i nové stíhání křesťanů, jejichž bezpečnost až dosud zajišťovala vzájemná smlouva. Nešlo jen o neslučitelnost obou náboženství, v očích perských vládců byli křesťané „pátou kolonou“ Konstantinopole, proto bylo nutné je zlikvidovat.

Benjamin byl opětovně zatčen. Záchranu tentokrát nemohl čekat zvenčí, tu si mohl vysloužit výhradně vlastním přičiněním – tím, že se stane apostatou. O tom však nehodlal vůbec uvažovat, proto po slovních výhrůžkách přikročili jeho vězňitelé k činu – podrobili ho nesmírně kruté tortuře. S pravou východní vynalézavostí mu vráželi pod nehty dlouhé ostré jehlice, stejně jako do jiných míst na těle, včetně těch nejcitlivějších. Když nic z toho nepomohlo, byl Benjamin veřejně naražen na kůl. (Jednalo se o velmi krutý a bolestivý způsob trestu. Odsouzení byl do těla konečnickem zaveden zašpičatělý kůl, a to tak, že mu k nohám přivázali pár koní a nechali je jít s tělem proti kůlu. Poté byl kůl vztyčen, takže se na něj nebožák vahou vlastního těla postupně nabodával víc a víc). Aby Benjamin trpěl ještě větší měrou, nabodli ho na kůl nadvakrát – nejprve jednou, načež z jeho útrobu kůl vytáhli, a pak podruhé. Navíc kůl ovázali šňůrou, na níž udělali uzly. Takto mladý jáhen v ukrutných bolestech po několika hodinách dokončil. Stalo se tak léta Páně 424.

Liturgická památka sv. Benjaminu, patrona jáhnů, se slaví 31. března.

Modlitba proti šíření koronaviru

*Pane Ježíši Kriste, náš božský lékaři, prosíme Tě,
abys nás střežil a chránil před koronavirem a všemi vážnými nemocemi.*

Slituj se nad všemi zemřelými.

Všem, kteří jsou teď nemocní, dej uzdravení.

Osvětli mysl těch, kteří nyní vyvíjejí lék.

Lékařům, kteří pomáhají nemocným, dej odolnost a ochranu.

Dej úspěch těm, kteří pracují na omezení šíření.

Daruj pokoj těm, kteří se bojí.

Kéž je Tvá nejdražší Krev naší obranou a naší spásou.

Svou milostí učin z nemoci okamžitky útěchy a naděje.

Kéž se vždy bojíme náklady hříchu více než jakéhokoli jiného zla.

Pane Ježíši Kriste, svěřujeme se Tvému nekonečnému milosrdenství. Amen.

+ Pedro de la Cruz

Cesta k Bohu (11 - dokončení)

Láska

Kdo má touhu milovat Boha, bude ho milovat. Kdyby neměl touhu, neměl by ani lásku. Láska je něco podivuhodného. Je to současně prostředek i cíl. Je to cesta, která vede k sobě samému.

Všechno, co děláš z lásky, je láska. Každá práce je láska, dokonce i smrt je láska, když vyvěrá z lásky.

Láska je svatá. Proto máš být bohabojný z lásky, nikoliv milovat Boha ze strachu.

„Budeš milovat Pána, svého Boha, z celého srdce, z celé duše, z celé své mysli a ze všech svých sil.“⁽¹⁾

Boha milovat z celého srdce, co to znamená jiného, než mu věnovat veškerou lásku, a to vroucí lásku? Znamená to jinými slovy, že všechno ostatní ve srovnání s tím milujeme méně, abychom se celou svojí schopností přiklonili k Bohu. Milovat Boha celou svojí duší znamená používat všech svých schopností k vykonávání této božské lásky. Milovat ho z celé mysli znamená milovat ho čistou a prostou láskou.

Milovat ho ze všech sil znamená milovat vroucně, rozhodně, vytrvale a velkomyslně, takovou láskou, která se nenechá porazit v utrpení, ale vytrvá ve zkoušce.

Jako znamení, že máš takovou lásku k Bohu, uvádím toto:

- Zaprvé, jestli jsi rozhodnutý obětovat všechno, jenom abys ho neurazil těžkým hříchem.

- Zadruhé, jestli jsi rád v Boží přítomnosti, protože láska se vždycky snaží o spojení.

- Zatřetí, jestli vedle Boha nemiluješ ještě něco jiného podobně velkou láskou.

- Začtvrté, jestli své bližní opravdu miluješ, protože podle slova apoštola nemůže nikdo říct, že miluje Boha, když nemiluje svého bližního.

„Plodem Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, mírnost, shovívavost, dobrota, věrnost, umírněnost, zdrženlivost, cudnost.“⁽²⁾ Apoštol tím chce říci, že plodem Ducha Svatého v nás je láska, a že tato láska je radostná, mírumilovná, trpělivá, mírná.

Tak jako je hřích pro duši smutnou a strašnou zimou, tak je láska jarem, které probouzí nový život v plnosti.

Pole srdce přinese plody, jemně se zelená a přinese mnohá požehnání. Dokonce i dobrá díla, ustrnulá v zimě, dostanou svoji bývalou sílu a přinesou zase plody k věčnému životu.

Tak velká je všemohoucnost nebeské lásky - nebo láska nebeské všemohoucnosti. Duše milující Boha může být vždycky radostná. A kde existuje taková blaženost, která se jí vyrovná?

Jařmo zákona je pro milujícího lehké, je to opravdu sladké břemeno. Když člověk miluje, nic není pro něho námahou. A i když je, vezme je s radostí na sebe. Nechej svět, ať si říká, co chce, ty však miluj svého Boha z celého srdce! Kdo miluje, bude milován. Kdo více miluje, bude více milován. A kdo miluje nejvíce, ten bude také nejvíce oslaven.

Říkám ti často: Stačí mi, že Bůh je Bohem, jeho dobrota je nekonečná, jeho dokonalost je nezměrná. Ať žiji nebo umírám, moje láska žije ve věčné slávě.

Jaká rozkoš je vidět, jak se nad duši vznáší nebeská láska v nepoznaném stoupání a postupném rozvíjení své záře, až je docela zalita svým leskem a třípytem a dodává jí plně krásy jasného dne!

Ó, jak je krásný takový východ, jak radostný a laskavý!

Čím více pohlíží duše na nekonečnou dobrotu Boží a zakouší její laskavost, o to více si žádá náležitě Boha oslavovat. A stále více roste radost, kterou z toho má, a tato radost podněcuje stále znovu ke chvále, takže se láska a touha po velení Boha navzájem podporují.

Ó Bože, jakou slastnou bolest, jakou bolestnou rozkoš pociťuje srdce zapálené touhou po Boží chvále, když si po tisícekrát námaze nakonec uvědomit svoji nemožnost důstojně chválit Boha! Ach, tento ubohý slaviček lásky by chtěl dát stále hlasitěji zaznívat svému hlasu a stále líbezněji vyzpěvovat svoji píseň. Oč více chválí, o to více se raduje z toho, že může chválit, a o co více se těší ze své chvály, o to více ho bolí, že nemůže chválit a milovat ještě více. Nežřídka by už mohl upadnout do bezvědomí v úsilí své lásky, jako to potkalo svatého Františka, který z radosti, že může Boha chválit a zpívat mu písně svaté lásky, často propukl v pláč a klesl zcela vyčerpán.

Ó Bože, můj Bože, moje všechno, jak tě miluje moje duše! Je zcela tvoje, smí být jenom tvojí. Má vůle je tvoje a má milovat jenom kvůli tobě. Moje láska je tvoje a má toužit jenom po tobě!

Musím tě milovat, můj Bože, jako svého průvodce, vždyť od tebe pocházím. Musím tě milovat jako svůj cíl a svoje spočinutí, protože jsem tu pro tebe. Musím tě milovat jako své bytí, protože moje bytí pochází z tebe. Musím tě milovat více než sám sebe, protože jsem zcela tvůj a žiji v tobě.

Ó věčná Lásko, po tobě touží moje duše! Přijď, Duchu Svatý, zapal moje srdce svojí láskou!

Milovat, nebo zemřít! Zemřít, nebo milovat! Zemřít každé jiné lásce, abych miloval jenom tebe, můj Bože, abych žil a nezemřel navěky - nýbrž abych žil ve tvé lásce a věčně zpíval píseň chvály na tvoji oslavu. Amen.

*Z Dienst am Glauben 2/2018
(Překlad do němčiny Otto Karrer)*

Český překlad -mp- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Dt 6,5. [pozn. red.]

⁽²⁾ Srov. Gal 5,22 [pozn. red.]

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby jí byl oslaven Boží Syn.“ Ježíš měl rád Martu a její sestru i Lazara. Když tedy uslyšel, že je nemocný, zůstal ještě dva dni v místě, kde byl. Potom teprve řekl svým učedníkům: „Pojďme znovu do Judska!“ Učedníci mu odpověděli: „Mistře, nedávno tě chtěli židé ukamenovat – a zas tam jdeš?“ Ježíš na to řekl: „Nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, protože vidí ve světle tohoto světa. Kdo však chodí v noci, klopýtne, protože v něm není světlo.“ Po těch slovech ještě dodal: „Náš přítel Lazar spí, ale jdu tam, abych ho probudil.“ Učedníci mu řekli: „Pane, jestliže spí, uzdraví se.“ Ježíš však mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o skutečném usnutí. Ježíš jim tedy řekl otevřeně: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Ale pojďme k němu!“ Tomáš – řečený Blíženec – vyzval ostatní učedníky: „Pojďme i my, ať zemřeme s ním!“ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je už čtyři dny v hrobě. Betánie byla blízko Jeruzaléma, jen asi patnáct honů od něho. K Martě a Marii

přišlo mnoho židů, aby je potěšili v žalu nad bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvátila mu naproti. Marie zůstala v domě. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel. Ale vím dobře i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Marta mu odpověděla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít, a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Odpověděla mu: „Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“

Po těch slovech odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Mistr je tu a volá tě.“ Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kam mu Marta přišla naproti. Když uviděli židé, kteří byli u Marie v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; mysleli si, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie došla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, klesla mu k nohám a řek-

la mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče ona a jak pláčou i židé, kteří přišli zároveň s ní, v duchu byl hluboce dojat, zachvěl se a zeptal se: „Kam jste ho položili?“ Odpověděli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíš zaplakal. Židé říkali: „Hle, jak ho milovali!“ Ale někteří z nich řekli: „Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?“ Ježíš byl znovu hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyň a na ni ležel kámen. Ježíš řekl: „Odstraňte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu namítla: „Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.“ Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhy plátna a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co (Ježíš) vykonal, v něj uvěřilo.

O blahoslavenstvích - Blahoslavení tiší - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

ještě silnější význam. Boží lid nazývá „dědictvím“ právě izraelskou zemi, která je zaslíbenou zemí.

Tato země je příslibem a darem Božímu lidu a znamená něco mnohem většího než pouhé území. Je to země, která je nebem – dovolíte-li mi slovní hříčku; to znamená země, k níž jdeme: nové nebe a nová země, ke kterým směřujeme (srov. Iz 65,17; 66,22; 2 Petr 3,13; Zj 21,1).

Tichý je proto ten, kdo „dostává za dědictví“ to nejvznešenější území. Není to zbabělec, slaboch, který si tvoří morálku ústupností, aby se vyhnul problémům. Zcela jinak. Je to člověk, jenž dostal dědictví, které nechce promarnit. Tichý není přizpůsobivý, nýbrž je Kristův učedník, který se naučil hájit zcela jinou zemi. Hájí svůj pokoj, hájí svůj vztah s Bohem,

hájí Boží dary, opatruje milosrdenství, bratrství, důvěru a naději. Tiší lidé jsou milosrdní, bratrští, důvěřiví a doufající.

Musíme zde poukázat na hřích *hněvu*, který tvoří opak, násilné hnutí, jehož popud všichni známe. Kdo se někdy nerozhněval? Všichni. Musíme blahoslavenství obrátit a položit si otázku: Kolik jen jsme toho hněvem zničili? Kolik jsme tohoto ztratili? Chvilé vzteku toho může zničit spoustu. Když zmizí sebekontrola, chybí odhad toho, co je opravdu důležité, a může se zhroutit vztah k bratrovi, někdy nenapravitelně. Ze zlosti spolu mnozí bratři přestanou mluvit a vzdáli se jeden druhému. Tichost je opakem. Tichost spojuje, hněv rozděluje.

Tichost získává mnoho. Tichost je schopna přemáhat srdce, zachraňovat

přátelství a mnoho jiného, protože lidé se rozčílí, ale pak se zklidní, přehodnotí to a vrátí na svoji cestu. Tichost může obnovovat.

„Země“, kterou je třeba získat tichostí, je spásou bratra, o kterém říká Matoušovo evangelium: „Dál si od tebe říci, svého bratra jsi získal.“ (Mt 18,15) Není krásnější země než srdce druhého. Přemýšlejme o tom: není země krásnější než srdce druhých; není krásnější území, hodné zisku, než znovu nalezený pokoj s bratrem. To je ta země, která se dostává za dědictví tichosti.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

(Redakčně upraveno)

O soukromém soudu v okamžiku smrti⁽¹⁾

V tomto rozjímání nejdříve musím připomenout pravdu víry, že každý člověk (jak říká sv. Pavel) musí „stanout před Kristovým soudem, tak aby každý dostal odplatu za to, co dělal, když byl ve svém těle, buď dobré, anebo zlé“⁽²⁾, a tento soukromý soud nastane po smrti; „všichni totiž předstoupíme před Boží soud“⁽³⁾; „a jako lidé umírají pouze jednou a poté je soud“⁽⁴⁾, kterému se nikdo stejně jako smrti nevyhne.

Před tento Kristův soud nyní přijdeme v modlitbě a představíme si svrchovaného soudce, který sedí na ohnivém trůnu, jak jej viděl Daniel⁽⁵⁾, který představuje jeho veliký hněv k zavrženým, anebo na čistě bílém trůnu s přejasným světlem, jak jej viděl Jan⁽⁶⁾, který představuje jeho nekonečnou moudrost, čistotu a velkou shovívavost k dobrým. Rozjímání nad oběma těmito obrazy mi bude tedy prospěšné, jak bude vysvětleno v dalších bodech.

1. bod rozjímání

Nejdříve budeme rozjímat nad *osobami*, které budou přítomny u tohoto soudu, o vlastnostech a vzhledu každé z nich a budou zde alespoň čtyři účastníci.

1. Prvním je *duše*, která bude podrobená soudu. Bude sama bez svého těla a jakýchkoliv dalších viditelných věcí a oděna pouze svými skutky. Přestože v hodinu smrti bude u smrtelného lože mnoho příbuzných i duchovních osob, v okamžiku smrti, kdy duše opustí tělo, s ní nebude už nikdo, kdo by ji doprovázel anebo utěšil. Takto osamocená bude duše jak krále, tak i šaška, jak bohatého, tak i chudého, jak učeného, tak i prostého; neboť hodnoty a majetek zůstanou zde, a přestože si ponese své znalosti, nemají velkou cenu, zůstávají pouze skutky⁽⁷⁾. Tímto tedy mohu vidět velikou marnost pozemských statků, které mi nepomohou v tomto zápase, a mohu s nimi ztratit to, co je nejdůležitější.

2. Po obou bocích duše (jak můžeme vidět v Písmu svatém) budou také stát alespoň *anděl strážný* a *dábel*⁽⁸⁾ s rozdílným vzhledem, podle toho, co budou očekávat, že se pravděpodobně stane. Mohu si představit, „že po pravici zavržených sto-

jí d'ábel,⁽⁹⁾ celý radostný z kořisti, kterou očekává; a anděl po její levici se smutkem v tváři pro ztrátu, které se obává. Naopak to bude s duší dobrou; avšak vždy zde bude d'ábel s jeho odporným a strašným vzezřením.

3. Čtvrtou osobou bude *soudce*, kterým je sám všemohoucí Bůh. Tento soud vykoná neviditelně, přesto však dá znamení své přítomnosti tím, že zavržení budou v hrozném strachu a děsu a dobří v pokoji a útěše. Tedy, protože je nekonečně moudrý, neoklame sebe v soudu, a protože je nejvýše dobrý, nemůže obejít spravedlnost. Pro jeho všemohoucnost nikdo se nemůže vyhnout jeho soudu, a protože je nejvyšší Soudce, není zde možnost odvolání ani prominutí; jeho rozsudek je vždy platný a nezvratný. Vše, co se bude odehrávat v tomto procesu, on již zná a opakování je tedy zbytečné.

4. Po rozjímání nad těmito skutečnostmi si představím svou duši, která stojí před soudem, aby byla souzena samotným Bohem, naším Pánem. Abych byl naplněn bázní, představím si nejdříve všechny své hříchy, pak také soudce, který na ně shlíží s nevolí, přísnou tváří a neúprosným úsudkem. Dále si představím satana, jak stojí po mé pravici naprosto spokojený a jako by bylo již po boji, a připomenu si slova Davida, který říká: „Pošli proti němu zlovolníka, ať po jeho pravici povstane žalobce; od soudu ať vyjde jako viník, ať se mu modlitba počítá za hřích!“⁽¹⁰⁾ Abych byl naplněn také důvěrou, představím si soudce, který je mírný a s laskavou a přívětivou tváří; po své pravici mám svého anděla strážného, radujícího se z mého vítězství, jak pro mou útěchu říká d'áblu to, co prorok Zachariáš: „Ať tě Hospodin zkrotí, satane. (...) Není snad“ tato ubohá duše „oharkem vytaženým z ohně?“⁽¹¹⁾

Dialog. – *Ó nejvyšší spravedlivý Soudce a milosrdný Otče, vyznávám, že jsem pro své hříchy špinavý a svými vášněmi napůl ohořelý oharek. Očist' a zběl mě živou vodou své milosti a uhas tento oheň, který mě pálí, aby mě mohl v den soudu d'ábel opustit, můj anděl ochránit, tvá milost mě přimout a tvá spravedlnost vsadit mi korunu vítězství! Amen.*

2. bod rozjímání

Dále budeme rozjímat nad *časem a místem*, kdy a kde se soud odehraje.

1. *Čas je v okamžiku smrti*; přestože ve zvláštních případech všemohoucí Bůh dopustí, aby byl soud znám již krátce před smrtí, aby se tak stal pro nás příkladem. Obvykle se tak děje skrytě v onen okamžik, kdy duše opustí tělo. V tento okamžik je soud ukončen, obvinění vyřčeno, trest udělen a proveden. Tento okamžik budu tedy mít vždy před očima, neboť to bude počátek mého věčného dobra, anebo zla, a těmito slovy se budu modlit:

„O momentum a quo aeternitas“ – *Ó okamžiku, v kterém začíná věčnost, kdo na tebe může zapomenout bez velkého nebezpečí a kdo si tě může pamatovat bez velkého údivu? Buď si vědoma, duše má, tohoto okamžiku a snaž se neztratit ani jeden okamžik, neboť v každém si můžeš zasloužit život, který bude trvat věčně!*

2. *Místo* tohoto soudu bude *kdekoliv*, kde nastane smrt člověka bez toho, že by šel do údolí Josafat⁽¹²⁾ anebo na jiné zvláštní místo; neboť jako je soudce všudypřítomný, tak také na všech místech má svůj soudný stolec a koná svůj soud na zemi, na moři, na loži, na ulici, abych se tohoto soudu na každém místě obával, neboť nevím, zda to nebude místo mého soudu. Smrt však nejčastěji přichází do našeho pokoje k loži. Když jsem tedy na tomto místě, mám si někdy představit, že zde je soud i trůn všemohoucího Boha, aby mne soudil, a na tomto soudu jsou přítomni anděl strážný i ten zlý a tato myšlenka omezí mé velké mohutnosti těla, které se zde v osamocení probouzejí.

3. Z těchto dvou úvah si tedy osvojím velikou bázeň z urážky Boha, neboť právě čas a místo, kde spáchám tento hřích, bude také časem a místem Božího soudu; tak jako Lotova žena, která se v jednom okamžiku otočila a pohlédla na Sodomu, ihned se proměnila v solný sloup⁽¹³⁾, a (jak říká sv. Pavel) „kdo jí a pije nehodně, jí a pije vlastní odsouzení“⁽¹⁴⁾. Pokud tedy „piji nepravost jako vodu“⁽¹⁵⁾, piji si odsouzení své duše a možná ten hlt může být tak smrtelný, že ve stejném okamžiku bude vykonán i soud.

3. bod rozjímání

1. Za třetí budeme také rozjímat nad *obsahem a průběhem* tohoto soudu; tedy o *žalobci a svědcích*, důkazech a pečlivém zkoumání všech našich skutků, aby byl soud vykonán se všemi náležitostmi.

a) Tedy, *žalobci* budou tři. Prvním je ďábel, jehož sv. Jan nazývá „žalobcem našich bratrů“⁽¹⁶⁾, který má za úkol, aby je „obžalovával ve dne v noci před naším Bohem“, a tato jeho poslední žaloba bude s daleko větší nenávistí a zlostí, aby přednesl všechny moje hříchy, kterých jsem se kdy dopustil po jeho přesvědčení a mém souhlasu s pokusem. A co více, přidá také falešná obvinění, ze kterých mě bude podezírat, protože nezná mé úmysly, a také pro jeho hněv, který ho zaslepuje, aby viděl pravdivě to, co je falešné. Tedy, ó moje duše, odpírej vždy zlu a nedávej souhlas s ničím takovým, aby, když přijde na soud proti tobě svědčit, nemohl nic najít⁽¹⁷⁾, co patří jemu, ani žádný hřích, který by tě obvinil.

b) Druhým žalobcem bude *svědomí* každého člověka, které bude jako tisíc svědků, neboť jeho myšlenky budou proti nám svědčit a v tuto hodinu nás obviní, anebo obhájí.⁽¹⁸⁾ Tak jako ve svátosti smíření jsem dobrovolně svým žalobcem a svědkem proti sobě, aby mi kněz udělil rozhřešení, tak také nutně i zde bude Bůh soudit a odsoudit za to, za co jsem rozhřešení neobdržel.

c) Třetím a posledním žalobcem bude můj *anděl strážný* a bude mě žalovat pro ty vzpoury, kdy jsem nedbal jeho vnuknutí a rad. Z tohoto tedy mohu vidět, jak je důležité vždy souhlasit s dobrým vnuknutím a příkazy těchto dvou věrných společníků, mého svědomí a anděla strážného, a nechat se jimi v tomto životě vést, když mě obviňují a napomínají, aby mne pak nemuseli odsoudit, podle rady našeho Spasitele, který říká: „Dohodni se se svým protivníkem včas, dokud jsi s ním na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žalárníkovi, a byl bys uvržen do vězení“, neboť „odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře“.⁽¹⁹⁾

Dialog. – *Ó kniže nebeský, před tvůj soud přijdu, abych byl souzen; daruj mi, abych vždy dbal na tuto blahodárnou radu a souhlasil vždy s těmito dvěma dobrými „žalobci“, abych tím byl očistěn od hříchu, mohl být zbaven „biřice“ a věčného „žaláře“. Amen.*

2. Ze všeho nejvíce však budu rozvažovat nad *podrobným šetřením samotného Soudce*, které je hrozné ve dvou věcech.

a) První je ta, že toto šetření je všeobecné a týká se všech věcí, tedy všech mých hříchů, skutků, slov i myšlenek, byť by byly jen „neopodstatněné“⁽²⁰⁾; všech zanedbání v mém životě, nevděčnosti vůči Boží milosti všeobecně a zejména i vzhledem ke svátostem, vnuknutím atd. Budu také souzen za ty zlé okolnosti, které jsem přidal ke svým dobrým skutkům, neboť o tom je řečeno, „ve chvíli, kterou určím, vynešu já sám spravedlivý rozsudek“⁽²¹⁾ tedy velmi podrobně bude zkoumat i ty skutky, které se zdály dobré.

b) Druhou věcí tohoto šetření je skutečnost, že důkazy budou zřejmě samotnému vyšetřovanému, tedy budou čisté jako světlo, kdy všechny hříchy Bůh vyjeví mé duši a nevynechá jediný, ani ten, na který jsem zapomněl anebo jej nepovažoval za hřích. A k tomuto řekne spolu s jedním z proroků, že „prohledám Jeruzalém s pochodněmi“⁽²²⁾, což znamená, že nebude soudit pouze zavržené, kteří obývají Babylon, ale také spravedlivé, kteří žijí v Jeruzalémě, a že rozprostře takové světlo do jejich duší, že budou vidět každý kout svého svědomí.⁽²³⁾

Dialog. – *Ó, jak ztrápená bude má ubohá duše z tohoto důkladného a přísného šetření! V jakém úžasu bude před důkazy tak jasnými a jistými! Ó věčný Bože, „nepoháněj svého služebníka k soudu“, neboť „nikdo ži-*

vý před tebou nenachází ospravedlnění“⁽²⁴⁾. Měj bázeň, ó má duše, ačkoliv těžký hřích v sobě nenacházíš, neboť ten, kdo tě bude zkoumat a soudit, je všemohoucí Bůh⁽²⁵⁾, který vidí víc než ty a může jej nalézt. Zkoumej sebe s největší důsledností a důsledně také odsud hříchy, které nalezeš; neboť když sebe soudíš se smutkem, nebudeš pak souzen⁽²⁶⁾ ke svému zavržení.

Toto jsou hlavní rozhodnutí, která si odnesu z tohoto rozjímání a budu se snažit je uskutečnit každý večer, když konám zpytování svědomí anebo když je jdu vyznat [...].

A konečně, budu také rozvažovat, že v tomto šetření všemohoucí Bůh vyjeví *spravedlivé* duši všechny *dobré* skutky, slova, myšlenky, i ty, které jsme zapomněli, anebo pochybovali, zda jsou dobré či nikoliv. Zde bude zjevná poslušnost duše a pokání, modlitby, sebezapírání, které ji potěší, neboť o tom bylo řečeno „blahoslavení mrtví, kteří umírají v Pánu ... neboť je provázejí jejich skutky“⁽²⁷⁾. A po srovnání soukromého soudu dobrých i zavržených se budu snažit žít takový život, aby byl na posledním soudu schválen všemohoucím Bohem.

[...]

4. bod rozjímání

1. Zde budu rozjímat nad *rozsudkem*, který ve chvíli smrti Kristus, náš Pán, vysloví nad *hříšníkem*, který mu důvěrně, avšak hrozným hlasem oznámí stejná slova, která na posledním soudu vyřkne nad všemi zavrženými: „Pryč ode mne, zlořečení, do věčného ohně připraveného pro ďábla a jeho anděly“⁽²⁸⁾, což je jako říci: „Odejdi odtud, odporný hříšníku, který si nezasloužíš být v mé přítomnosti ani vejít do věčné slávy! Jdi do věčného ohně, který sis zasloužil svými hříchy, do společnosti satana, jehož pekelné moci tě vydvám, aby si tě sám odvedl.“

2. Po tomto rozsudku se Bůh od této duše odvrátí, anděl strážný ji opustí a řekne jako kdysi k Babylonu: „Chtěli jsme vyléčit Babylon, nevyléčil se“⁽²⁹⁾, tedy „pracoval jsem pro tvoji spásu, ale ty ne, proto tě přenechávám v moci toho, který se ti pomstí, což tvá vzpoura zasluhuje“. V ten okamžik ďábel uchvátí zavrženou duši, aniž by poslouchal její prosby či modlitby a odnese ji do pekla. Takže hříšník poté, co zavře své oči a umře na svém smrtel-

TÝDEN MODLITEB ZA MLÁDEŽ

Ve všech diecézích ČR bude v době **od 29. března do 5. dubna 2020** probíhat **Týden modliteb za mládež**. Sekce pro mládež ČBK připravila k tomuto účelu brožuru, kterou si můžete stáhnout na webu www.cirkev.cz.

Cílem Týdne modliteb za mládež je:

- doprovázet aktivity mládeže a aktivity pro mládež společnou modlitbou;
- pomoci mladým lidem uvědomit si, že jsou živou součástí společnosti Církve;
- vnímat krásu i náročnost životního období, ve kterém se uskutečňují volby ovlivňující celý následný život, společnost i Církve.

Modleme se společně za naše mladé!

Modlitba v době moru a epidemie

Stella Coeli

Stella Coeli extirpavit
Quæ lactavit Dominum
Mortis pestem quam plantavit
Primus parens hominum.

Ipsa Stella nunc dignetur
Sidera compescere,
Quorum bella plebem caedunt
Diræ mortis ulcere.

O piissima Stella Maris
A peste succurre nobis;
Audi nos, Domina
Nam Filius tuus nihil negans
Te honorat.

Salva nos Jesu
pro quibus Virgo
Mater te orat.

V. Ora pro nobis, Sancta Dei Genitrix.
R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus:
Deus misericordiae, Deus pietatis,
Deus indulgentiae, qui misertus es super afflictione Populi tui, et dixisti Angelo percutienti Populum tuum: contine manum tuam ob amorem illius Stellae gloriosae, cujus ubera pretiosa contra venenum nostrorum delictorum quam dulciter suxisti: praesta auxilium gratiae tuae, ab omni peste, et improvisa morte secure liberemur, et a totius perditionis incursu misericorditer liberemur.

Per te, Jesu Christi, Rex Gloriam, Salvator Mundi: Qui vivis, et regnas in saecula saeculorum.

Amen.

Hvězda nebe

Hvězda nebe,
jež kojila Pána,
zničila mor smrti,
který zasadil praotec lidstva.

Tato Hvězda ať nyní ráčí
upokojit nebe,
jež ničí lid
vředem hrozné smrti.

Ó milostivá Hvězdo moří,
přispěchej nám a pomoz proti moru,
vyslyš nás, Paní,
vždyť Tvůj Syn ti nic neodmítne
ve své úctě k Tobě.

Zachraň nás, Ježíši,
za něž se panenská Matka
u Tebe přimlouvá.

K. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko.
L. Abychom hodni byli zaslíbení Kristových.

Modleme se:
Bože milosrdenství, Bože slitování,
Bože odpuštění, jenž jsi, pohnut lítostí nad trápením svého lidu, řekl andělu bijícímu tvůj lid „zastav svou ruku“, pro lásku této slavné Hvězdy, z jejichž drahých prsou jsi přijímal mléko proti jedu našeho hříchu, zadrž svou ruku a udělel nám pomoc své milosti, abychom byli vysvobozeni od moru, nenadále smrti a nebezpečí záhuby.

Skrze Tebe, Ježíši Kriste, Králi slávy,
Spasiteli světa, který žiješ a kraluješ na věky věků.

Amen.

ném loži, kde ležel tak pohodlně a v přítomnosti svých přátel a příbuzných, jak říká Job, že smrt se jeví jako „šťastná“⁽³⁰⁾ a pokojná, sestoupí do pekla a přejde z jednoho extrému dočasného dobra k extrému dalšímu – k věčnému zlu. Ó, co bude nešťastná duše pociťovat při vstupu do pekla, když uvidí, co opustila a co našla! Když uvidí a pocítí oheň, červy a hady⁽³¹⁾, spolčníky ďábla a všechna ostatní muka, ze kterých nemá naději uniknout!

Dialog. – *Ó spravedlivý Soudce, smiluj se nade mnou!* „*Et cum veneris iudicare, noli me condemnare*“ – a když přijdeš soudit, neodsud' mne! Ó moje duše, měj bázeň před tímto rozsudkem věčného zavržení a žij tak, aby sis zasloužila být ho uchráněna! Amen.

5. bod rozjímání

1. V tomto rozjímání budu uvažovat nad rozsudkem, který bude nad spravedlivými, jak Kristus, náš Vykupitel jim říká laskavým hlasem: „Pojďte, požehnání mého Otce, přijměte jako dědictví království připravené pro vás od založení světa.“⁽³²⁾ A dále: „Správně, dobrý a věrný služebník ... nad málem jsi byl věrný, nad mnohým tě ustanovím; vejdi do radosti svého pána.“⁽³³⁾ V tomtéž okamžiku ďábel odejde zahanben a anděl strážný tuto duši přijme, ostatní andělé (jako přišli k duši ubohého Lazara) ji přijdou doprovodit a všichni s velkou radostí ji odnesou do nebe⁽³⁴⁾, aby se radovali z věčné blaženosti, pokud zde není nic, co by mělo být očištěno v očistci. Ó, jakou radost bude mít duše z tohoto prvního a tolik očekávaného vstupu! To, co bylo předtím plné trápení, pokořujících pohrdání a ztrápených slz, se v tom okamžiku úplně změní; všechny bolesti se promění ve slávu a její pláč v radost v přítomnosti andělů na místě odpočinku s pohledem na všemohoucího Boha.

2. Po úvaze všech těchto věcí porovnáme úvahy o dobrém a zlém a uvidíme (jak říká David), že smrt hříšníků je hrozná⁽³⁵⁾ a koncem jejich odpočinku a začátkem jejich utrpení. Naopak také uvidíme, že smrt věrných je v očích Boha drahocenná⁽³⁶⁾, je ukončením jejich námah a počátkem jejich odpočinku. Tímto se budu snažit o dobrou smrt, abych směl obdržet dobrý rozsudek, a budu se povzbuzovat k pokání a cvičení ctností s důvěrou

v laskavost soudce, který mě odsoudí s milosrdenstvím, pokud jsem je v životě také sám uplatňoval.

3. Zakončím tedy s modlitbou k blahoslavené Panně (která v té hodině nebude přítomna u tohoto soudu, neboť když duše opustí tělo, dveře pro přimluvu a odpuštění jsou uzavřeny a jsou otevřeny jen k přísné spravedlnosti) a budu ji prosit, aby byla mou advokátkou a přimlůvkyní a zajistila mi dobrý rozsudek. K tomu mi pomohou poslední slova, která Církev

vložila do modlitby *Zdravas, Maria*, i ta, která jsou užita v jiném hymnu: „*Maria, mater gratiae, Dulcis parens clementiae, Tu nos ab hoste protege, et hora mortis suscipe*“⁽³⁷⁾ – „*Maria, Matko milosti, Matko milosrdenství, uchraň mě před nepřitelem a v hodině smrti nás přijmi!*“

Dialog. – *Ó Panno Maria, vím, že jsi Přimlůvkyní hříšníků, buď i mou Přimlůvkyní před tvým Synem, odvrát jeho hněv svou přimlůvkou, abych měl příležitost k pravému pokání dříve, než umřu. Víím, že rozsudek*

při smrti je nezvratný, přimluv se tedy za mě, nejlaskavější Matko, aby byl kladný, a já tak mohl spatřit „požehnaný plod života tvého, Ježíše“ a radovat se v jeho blízkosti navěky. Amen.

Z Meditations of the mysteries of our holy faith together with a treatise on mental prayer ven. Father Louis de Ponte, S. J. Díl 1, rozjímání IX, str. 139–151

Zdroj: <https://ia800506.us.archive.org/3/items/MeditationsOnTheMysteriesOfOurHolyV1/MeditationsOnTheMysteriesOfOurHolyV1.pdf>

Přeložila a zkrátila -hš-
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

- (1) Sv. Tomáš AKVINSKÝ *STh III*, q. 59, a. 5.
- (2) 2 Kor 5,10.
- (3) Řím 14,10.
- (4) Žid 9,27
- (5) Srov. Dan 7,9.
- (6) Srov. Zj 20,11.
- (7) Srov. Zj 14,13.
- (8) Srov. Zach 3,1.
- (9) Srov. Ž 109,6; sv. Řehoř, hom. 39 in Evang.
- (10) Ž 109,6–7.
- (11) Zach 3,2.
- (12) Srov. Joel 4,2. [pozn. překl.]
- (13) Srov. Gn 19,26.
- (14) Srov. 1 Kor 11,29.
- (15) Srov. Job 15,16.
- (16) Zj 12,10.
- (17) Srov. Jan 14,30.
- (18) Srov. Řím 2,15.
- (19) Mt 5,25; srov. Lk 12,58.
- (20) Srov. Mt 12,36.
- (21) Ž 75,3.
- (22) Sof 1,12.
- (23) Srov. sv. Bernard, serm. 55, in Cant.
- (24) Ž 143,2.
- (25) Srov. 1 Kor 4,4.
- (26) Srov. 1 Kor 11,31.
- (27) Zj 14,13.
- (28) Mt 25,41.
- (29) Jer 51,9.
- (30) Srov. Job 21,23.
- (31) Srov. Iz 14,11.
- (32) Mt 25,34.
- (33) Mt 25,21.
- (34) Srov. Lk 16,22.
- (35) Srov. Ž 34,22.
- (36) Srov. Ž 115,15.
- (37) Z hymnu *Memento rerum conditor*, modlitba primy v hodinkách blahoslavené Panny Marie.

Duchovní svaté přijímání

Lidem, kteří z různých důvodů nemohou přistoupit ke svátostem, se nabízí duchovní svaté přijímání. Mnozí však nevědí, o co přesně jde. Zde je vysvětlení.

„Eucharistie se jeví jako vrchol všech svátostí a vede k dokonalosti společenství s Bohem Otcem skrze ztotožnění se s jednorozeným Synem působením Duha Svatého. [...] Právě proto je vhodné pěstovat v duši stálou touhu po eucharistické svátosti. Z toho vznikla praxe »duchovního přijímání« rozšířená v Církvi již po

staletí a doporučovaná učiteli duchovního života,“ píše papež Jan Pavel II. ve své poslední encyklice *Ecclesia de Eucharistia* (č. 34). Duchovní přijímání je tak spojení duše s Ježíšem Kristem přítomným v Eucharistii, a to nikoliv přijetím Nejsvětější svátosti, nýbrž touhou po tomto přijetí, vycházející z živé víry. Podstatná je zde tedy výslovná touha po eucharistickém Kristu. Vírou, která je základem této touhy, je především víra v reálnou přítomnost Krista v Eucharistii (Eucharistie je samotný Ježíš Kristus) a víra v účinnost touhy po přijetí svátostí, která za určitých okolností může nahradit samotné přijetí svátostí.

Praxe duchovního přijímání se může opřít o učitelskou autoritu Tridentského koncilu, který ve svém dekretu o svátosti Eucharistie učí, že někteří přijímají tuto svátost „pouze duchovně, totiž ti, kteří pojídají tento nebeský chléb úkonem touhy, živou vírou, »která se projevuje láskou« (Gal 5,6), a tak získávají jeho plod a užitek“. Koncil zde vychází z učení sv. Augustina a středověkých teologů, včetně sv. Tomáše Akvinského. Novodobí duchovní autoři první třídy, jako jsou sv. Terezie z Ávily, sv. František Saleský, sv. Alfons Maria z Liguori a mnozí jiní, se pak předhánějí v doporučování této zbožné praxe.

Obecně platí, že věřící může i vícekrát během dne duchovně přijímat eucharistického Krista v době, kdy ho nepřijímá a nemůže přijímat svátostně čili ve svátém přijímání. Zvláštní význam má toto duchovní přijímání pro ty, kdo z jakéhokoliv důvodu nemohou přistoupit ke svátostnému přijímání. Duchovní přijímání má však velký užitek i pro ty, kdo řádně přistupují ke svátému přijímání, neboť v nich udržuje a rozvíjí stálou touhu po Eucharistii, je přípravou na svátostné přijímání a jeho jakýmsi prodloužením a pomáhá učinit celý náš život „eucharistickým“. Ten, kdo se nachází ve stavu těžkého hříchu, by měl před samotným duchovním přijímáním vzbudit dokonalou lítost, tj. lítost z lásky k Pánu Bohu, a případně předsevzetí přistoupit k svátosti smíření, aby Krista nepřijímal nehodně. Vyjádřením a povzbuzením touhy, v níž spočívá duchovní přijímání, je ústní modlitba, jejíž různé podoby můžeme nalézt v modlitebních knížkách a kancionálech. Jedna z takových modliteb například prosí:

„Ježíši, v tebe věřím!
Ježíši, v tebe doufám!
Ježíši, tebe miluji!
Otvírám ti srdce své.
Přijď ke mně, Pane Ježíši,
a posvěť mě!
Přijď ke mně, Pane Ježíši,
a posilni mě!
Přijď ke mně, Pane Ježíši,
a živ mě k životu věčnému!“

Duchovní přijímání má jistě celou svou hodnotu ze svátostného přijímání, ale na druhé straně ukazuje na důležitost touhy srdce ve vztahu k Eucharistii. To potvrzuje mimořádná událost, kterou ve své knize *Pravá nevěsta Ježíše Krista* zaznamenává sv. Alfons Maria z Liguori: Jedné zbožné řeholnici se zjevil Pán Ježíš, ukázal jí dvě nádoby, jednu zlatou a druhou stříbrnou, a řekl: „Ve zlaté nádobě uchovávám vaše svátostná přijímání a ve stříbrné nádobě vaše duchovní přijímání.“

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (22)

85. ŽENA VÍRY VE VŠECH UDÁLOSTECH

Koncil říká, že Maria dělala pokroky na cestách víry. Tyto cesty byly Marii představovány mnohokrát zahalené ve tmě, zmatku, překvapení a nejistotě. Není pravda, že by Maria dostávala zjevení, že by měla dokonalé poznání a vysvětlení skutečností. Také není pravda, že všechno Maria věděla od začátku.

Marii nebyl dán úplný a jasný vhled do všech věcí. Nevěděla o svém Synu to, co my víme dnes. Musela kráčet a objevovat Boží cesty v porozumění a rozjímání Slova a ve výkladu znamení, která byla vyjevena ve všech událostech.

Maria to všechno uchovávala a přemýšlela o tom ve svém srdci:

- *Simeon* jí oznamuje, že její duši pronikne meč a že její Syn bude znamením odporu, a to zakalí radost z jejího pokoje tím, že si bude neustále pamatovat, co čeká na jejího Syna; proto musí neustále přijímat skutečnost a jednat podle víry.

- *Útěk do Egypta*, přirozený strach z tajných nařízení tyрана Heroda, který hledá jejího Syna, aby ho zabil, jejich spěšný útěk, strastiplná cesta, cizí jazyk, návrat ... a tisíc dalších událostí jsou pro Marii permanentní zkouškou víry.

- V Ježíšově veřejném životě přicházely k Marii zprávy o radikálnosti jeho poslání a nepřijetí mnohými, kteří ho pronásledují a zrazují, počínající lidmi z její vesnice. Maria žila dál svůj život v neustálé modlitbě, ve stále větším přimknutí se k dílu svého Syna. Ona prožívá spiritualitu „anawin“ (tak se nazývají chudí v Izraeli) ve strašlivých událostech utrpení a smrti, jakož i v jistém čekání na vzkříšení. Je chudou Hospodina. Nic nemá, nic neví a může toho jen málo. Pro ni je jedinou obranou Bůh. Naprosto Bohu důvěřuje. A ví, že Všemohoucí má vždy poslední slovo. Proto Maria, vždy nepřemožitelná ve své víře, je pozvána k životu víry a naprosté důvěry v prozíravého a všemohoucího Pána.

86. SVATÁ MARIA, DOKONALÝ VZOR VZTAHU S BOHEM

„*Maria na to řekla: »Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova.«*“ (Lk 1,38)

Jsem jen velmi maličkým nebo skoro vůbec ničím, tak to pociťuji ve světle víry před tím úžasným a nevýslovným zázrakem, jakým jsi ty, Paní našich životů a vznešená Matko Boží. Jestliže je ve vztahu blízkost, intimita a spojení v lásce, nikdo jako ty, Paní, není vzorem pro dokonalejší vztah. Neboť jsi byla milující svatyní Boha, který se na devět měsíců vtělil do tvého lůna. Avšak nejenže Ježíš přebýval ve tvém lůně, nýbrž tys ho uctívala, s nevýslovnou láskou, ve své mysli a ve svém srdci.

Ty jsi žila jako žádná jiná matka na zemi, v nesmírné radosti z narození své-

vota a utrpení a při vzkříšení tvůj vztah k Ježíši prošel velkou zkouškou víry, došel největší proměny, která se kdy mohla na zemi uskutečnit. Bůh chtěl být hostem lidí a ty jsi byla první, kdo mu nabídl dům a přístřešek svého lůna tím, že jsi řekla: „Konej.“

Ty jsi ve svém srdci střežila nepopsatelné tajemství o tajemném těhotenství a mlčela jsi (kdo by těm neuvěřitelným zprávám uvěřil?), i když se tvůj zaslíbený manžel musel rozhodnout, že tě tajně nepropustí.

Ty jsi trpěla, až nepochopitelně, smrtelným pronásledováním a nuceným vyhnanstvím nejnevinějšího Dítěte. V jednotvárnosti třiceti let života v Nazaretu jsi zahrnula svědomitou mateřskou péčí svého Boha a svého Syna. A trpěla jsi s pokojem v srdci, stejně jako tvůj manžel Josef, v úzkosti nad ztrátou svého Syna Ježíše v jeruzalémském chrámu.

Tys byla vděčná Bohu, že jsi byla Matkou, a on ti byl vděčný, že byl Synem; a na tvoji žádost Kristus daroval pozvaným milý zázrak na svatbě v Káni. Ty jsi ve svém srdci rozjímal o všech zprávách, které jsi obdržela o svém Synu během jeho veřejného života.

Nastaly poslední dny: dny bolesti a kříže. Ty jsi zůstala stát na nohou nejen tři hodiny pod křížem, ale tři dny během Kristova utrpení. A jako nikdo jiný jsi měla nesmírnou radost z Ježíšova vzkříšení. A kvůli Ježíšově závěti ses ujala s poslušností a pokorou úkolu, který byl nejobtížnější, ale zároveň vždy nadějný a radostný, abys ochránila nové děti Církve a světa až do konce času.

Umožnila jsi nám, ó Maria, abychom se na tebe dívali jako na vzor ve vztahu s Bohem.⁽¹⁾

(Pokračování)

Zdroj: Clemente Arranz Enjuto: *Cien rostros de María para la contemplación. San Pablo, Madrid 1998.*

Přeložila -hk- (Redakčně upraveno)

ho Syna, ačkoli jsi trpěla v nedostatku, v chudobě tak velké, která doprovázela události v Betlémě.

Ty jsi s ním jednala jako s Bohem a jako se Synem během celých třiceti let, v přístřešku Betléma a v laskavém domově Nazareta. A poté během veřejného ži-

Poznámky:

⁽¹⁾ C. Arranz ENJUTO *Cien rostros de Cristo*, San Pablo, Madrid 1998, 140.

Matka Evženie Ravasio (12)

Velký příslib

„Protože tu obnovuji svůj slib, jehož naplnění je víc než jisté, přičemž tento příslib zní:

Všichni, kteří mě ve svém srdci nazvou jménem Otec, třebaže by ho použili jen jednou, nebudou zatraceni, ale s jistotou budou mít ve společenství vyvolených život věčný.

Vás však, kteří pracujete pro mou slávu a budete usilovat o to, abych byl poznán, uctíván a milován, vás ujišťuji, že vaše odměna bude velká, protože vám započítám všechno, i tu nejmenší námahu, kterou vynaložíte, a ve věčnosti vám vše stonásobně odměním.“

Svátek ke cti Otce je neodmyslitelný

„Jak jsem vám už řekl, ve svaté Církvi se musí doplnit uctívání vašeho Boha tím, že původce tohoto společenství bude uctíván mimořádným způsobem; stejně jako ten, který přišel, aby ho založil, a ten, který je jeho duší: jeden Bůh ve třech Osobách – Otec, Syn a Duch Svátý.

Pokud každá z těchto tří Osob nebude uctívána samostatně – jak v Církvi, tak i u všech lidí, bude tomuto společenství Církve něco chybět. Tento nedostatek jsem už dal pochopit některým duším, ale většina z nich na mou výzvu neodpověděla, protože

to byly duše příliš ustrašené. Jiné sice měly odvahu, aby o tom s příslušnými představenými hovořily, avšak když jejich námaha zůstala bez úspěchu, vzdaly to.“

V první části poselství hovoří nebeský Otec výslovně o svém přání zavést pro celou Církev svátek k úctě „Otce celého lidstva“. Tento liturgický svátek, který se má slavit o první srpnové neděli anebo 7. srpna, pomůže lidem poznat Otce lépe, víc ho milovat a uctívat ho tak, jak mu to náleží.

V druhé části poselství nebeský Otec opět připomíná tuto prosbu, znovu a ještě více do hloubky ji zdůvodňuje. Jde mu o to, aby nám ukázal cestu, jak se může jeho království uskutečnit na zemi: jak Otce poznáme a uznáme jako Původce a Krále tohoto království.

Slavit svátek k úctě „Otce celého lidstva“ je tedy ze strany lidí velmi rozhodujícím krokem ke spolupráci, aby se nebeský Otec mohl projevit jako Otec a Král všech a aby tak nastalo jeho království, jak o to denně prosíme v prosbě modlitby Otčenáš.

Osvobodte se z otroctví

„Nyní nastala moje hodina. Já sám přicházím, abych lidi, moje děti, seznámil s tím, co dodnes ještě nepochopili. Já sám přicházím a přináším hořící oheň zákona lásky, abych s jeho pomocí mohl roztopit a odstranit vrstvu ledu, která pokrývá lidstvo.

Ó milované lidstvo! Vy, lidé, kteří jste mými dětmi, vyjděte ven, osvobodte se z pout, ve kterých vás ďábel dodnes drží prostřednictvím strachu před vaším Otcem, který je přece jen láska sama! Pojdte, pojdte blíže, všichni máte právo přiblížit se ke svému Otci; doširoka otevřete svá srdce, prostě mého Syna, aby vám umožnil stále lépe poznávat má dobrodiní, která vám prokazují.

Vy, co jste v zajetí pověr a ďábelských zákonů, osvobodte se z tohoto tyranského otroctví a dospějte k pravdě všech pravd: Poznávejte toho, který vás stvořil a který je vaším Otcem! Nezacházejte tak daleko v tvrzení, že jen využíváte své právo, když prokazujete úctu a klaníte se těm, kteří vás zlákali vést až do dnešního dne nesmyslný život, ale pojdte ke mně! Čekám na vás všechny, protože vy všichni jste mé děti.“

Ohlašujte Otcovu lásku

„A vy, kteří jste v pravém světle, tak řekněte ostatním, jak obšťastňující je žít v pravdě!

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otcé, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA DUBEN 2019

VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Výsvobození ze závislosti. – Modleme se, aby všichni lidé trpící pod vlivem závislosti našli potřebnou pomoc i ty, kdo by je doprovázeli.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Za ty, kteří podlehli závislosti na drogách, alkoholu, cigaretách, pornografii nebo internetu – ať pod ochranou blahoslavené Mlady najdou cestu ke svobodě.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Kající modlitba v době epidemie koronaviru

Arcibiskup olomoucký, metropolita moravský a místopředseda ČBK Mons. Jan Graubner
sestavil v době těžké zkoušky tuto modlitbu:

Hospodine, dobrý Bože, obracíme se k tobě ve své tísní.
Přiznáváme nejen svou omezenost, ale i bezmocnost.
Vracíme se k tobě a vyznáváme, že ty jsi všemohoucí.
Ty jediný jsi Pán. Jen tobě patří všechna moc a sláva.
Pokorně a se zahanbením v tváři přiznáváme, že jsme byli příliš zahleděni do svých práv a nároků, hledali příjemnost a pohodlí, zábavu či adrenalin, nedbali jsme na druhé, ani na tebe a tvůj řád.

K přírodě jsme byli bezohlední a chtěli stále víc. Cestováním za krásami jsme znečistili vzduch i moře. Svou bezohledností jsme nakupili hory odpadků.

Svou chamtivostí jsme zamořili pole pesticidy, vody antibiotiky, hormony a antikoncepcí, chovali se jako páni světa a vládcí stvoření, upravovali si zákony i pravidla myšlení.

Přestals pro nás být jistotou, když je vše relativní, a absolutní je už jen naše nabubřelé já. Z toho pak pramení mnohé naše konflikty. Ve své zaslepenosti jsme neuměli číst znamení.

Hlasatelé radostně oznamovali, že zase bude sluníčko. Většinou nevadilo, že schnou stromy a množí se myši, že v zemích bez deště je hlad a lid utíká za chlebem. Jiní prchají před válkou, která se vede proto, aby měl někdo větší zisk, vliv a moc, aby byl odbyt zbrani a jinde měli slušní lidé práci.

Peníze a zisk se nám staly nejvyšším bohem, jemuž jsme obětovali spravedlnost a právo i bídu chudáků v rozvojových zemích.

Šťěstí jednotlivců jsme stavěli výš než zodpovědnost, chvilkové pocity nad věrnost manželským slibům, práva dospělých nad práva dětí na lásku obou rodičů, na jistotu domova a zdra-

vé morální životní prostředí, protože jsme se nedokázali zříct špatného příkladu.

Sobectví nám zabránilo žít pro další generaci, milionům počatých dětí jsme nedovolili se narodit, a tak vymíráme a nemá na nás kdo pracovat.

Uprchlíky nepřijímáme, protože se jich bojíme. Jako bezohlední kolonizátoři přijímáme z jiných zemí jen šikovné ruce a chytré hlavy, zatímco jejich země bez nich upadají a nedokáží se samy pozvednout.

Přijmi, Pane, naši kajícnost a pokorné vyznání. Očisti nás, když s lítostí uznáváme svou vinu.

Dopřej nám znovu povstat a vrátit se k tobě, který jsi Cesta, Pravda, Jistota a Moudrost.

Spoléháme na tvou lásku a tvé milosrdenství. Stáhni trestající ruku a zastav lavinu nemoci.

Obrať nás a my se k tobě vrátíme. Vezmi nám srdce kamenná a dej srdce z masa.

Vrať nám radost ze své ochrany a bezbožně budeme učit tvým cestám, svědčit o tvé lásce a hlásat tvou dobrotu.

Dej nám svého Ducha, aby v nás miloval on, když ze sebe nezištně milovat nedokážeme.

Dej nám odvalu umírat sobě a žít pro tebe, nechat se vést moudrostí tvého slova, aby v nás vítězila tvůj život a rostlo tvé království, království spravedlnosti, lásky a pokoje.

Ty jediný jsi naší nadějí a my pevně věříme, že nás, Bože, nezklameš. Amen.

Zdroj: www.cirkev.cz, 15. 3. 2020

Řekněte i křesťanům, těmto tak milovaným stvořením, mým dětem, jak obšťastňující je myslet na to, že existuje Otec, který všechno vidí, všechno ví, který se o vše stará a je nekonečně dobrý, který rád odpouští a který jen s těžkým srdcem a zdráháním trestá.

Potom jim též řekněte, že v jejich těžkostech života, když se cítí opuštěni a bez zásluh, nenechám je samotné. Necht' jen přijdou ke mně: Já jim pomůžu a ulehčím jim břemeno, osladím jim jejich těžký život a opojím je svou otcovskou láskou, abych je učinil šťastnými nyní i ve věčnosti.

A vy, děti moje, které žijete v temnotách, protože jste ztratily víru, pozvedněte oči a uvidíte jasně paprsky světla, které vás ozáří. Já jsem slunce, které osvětluje, hřeje a nově rozehřívá. Zakuste, že já jsem váš Stvořitel, váš Otec, váš jeden a jediný Bůh. Jen proto, že vás miluji, přicházím, abych se nechal vámi milovat, abyste byli všichni zachráněni. S touto výzvou mé otcovské lásky se obracím na všechny lidi po celém světě. Chci, abyste tuto nekonečnou lásku

poznaly, ona je stálá a nemění skutečnost. Milujte, milujte, milujte vždy; ale také učte všechny milovat tohoto Otce, abych odted mohl všem ukázat tohoto Otce, který vás miluje tou nejvášnivější láskou.“

Století privilegované před všemi ostatními

„A vy, moje vroucně milované děti, kněží a řeholníci, zavazují vás k tomu, abyste lidi obeznámili s touto otcovskou láskou, kterou chovám k lidem a zvláště k vám.

Je přece vaší povinností pracovat na tom, aby se má vůle uskutečnila v lidech a ve vás. A tato vůle spočívá právě v tom, abych byl poznán, uctíván a milován. Nedovolte, aby se má láska tak dlouho nemohla projevit, protože mě stravuje touha po tom, abych byl milován!

Zbystřete, toto je století privilegované před všemi ostatními. Nedovolte, aby toto privilegium milosti pominulo nevyužitě, dávejte si větší pozor na to, aby vám nebylo opět odňato. Duše potřebují určité Bo-

ží dotyky a čas kvapí. Nebojte se, jsem váš Otec. Budu vám pomáhat při vašich námáhách a vaší práci. Vždy vás budu podporovat a tím, že vaší službě a vaší horlivé práci umožním přinést plody, dám vám zakusit pokoj a radost v duši už zde na zemi: toto je neocenitelný dar, protože duše, která je v pokoji a radosti, požívá předchůť nebe, neboť na věčnou odměnu ještě čeká.“

Nebeský Otec upřednostnil před všemi stoletími 20. století a opravdu ho do slova zasypal projevy milosti. Stačí si jen vzpomenout na početná církevně uznávaná zjevení Panny Marie v mnoha zemích světa. Už jen samotné poselství z Fatimy má tak velký význam pro svět, že papež Pius XII. o něm řekl, že bylo „největším zásahem do dějin Církve a lidstva od dob apoštolů.“

(Pokračování)

Z Vítězstvo Srdca 132/2020
přeložila a upravila -jk-

Pondělí 30. 3. 2020

6:05 Výpravy do divočiny: Gorily na dosah **7:35** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **8:15** Krasňany **8:45** V pohorách po horách (37. díl): Plešivec - Brdy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Příroda kolem nás: Rozinka a medvědi **9:40** Cenakolo: Svědectví o lásce, milosrdenství a přátelství **10:20** Čas pro Malawi **11:10** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **11:20** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** O zaniklé Karvině **13:35** Dar z Medžugorje **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (32. díl): Antonín Randa **15:25** Ars Vaticana **15:35** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **16:00** V souvislostech **16:20** Noční univerzita: Prof. Vladimír Král, DrSc. - Co rozhoduje o kvalitě života **17:10** Srbsko: Semínko naděje **17:40** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobříchovice **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Kurzy Alfa **18:30** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. [P] **18:40** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **18:45** 20 let Akademie Václava Hudečka: Luhačovice **19:05** Pošta pro Holuba: Kněžství dnes [P] **19:15** Víra do kapsy **19:30** Madalen na Mohelnickém dostavníku 2018 **19:50** Přejeme si... **20:05** Až na pokraji: Církev papeže Františka **21:00** ARTBITR - Kulturní magazín (94. díl) [P] **21:10** Charita Vsetín **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noemova pošta: Březen 2020 **23:40** Terra Santa News: 25. 3. 2020 **0:05** Post Scriptum **0:15** Noční univerzita: P. Daniel Ange - Otec ho spatřil... **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 31. 3. 2020

6:05 CampFest 2018 **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:45** Příroda kolem nás: Rozinka a medvědi **10:00** Biblická studna **11:00** Muzikanti, hrajte **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (37. díl): Plešivec - Brdy **13:00** Adopce srdce **13:40** BET LECHEM - vnitřní domov (6. díl): Angelo Scarano - Italočech **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (33. díl): František Radkovský - biskup **15:30** Noemova pošta: Březen 2020 **17:00** Mezi pražci (85. díl): Březen 2020 **17:45** Ars Vaticana **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **18:25** Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce **18:35** Animované biblické příběhy: Milosrdný Samaritán **19:05** Předání protuňového řemesla **19:30** Zpravodajské Noeviny: 31. 3. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **21:00** Práce jako na kostele **21:15** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** P. Vojtěch Kodet - Blahoslavenství: Blahoslavení, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti **22:45** Jarní koncert: Janáčkova konzervatoř Ostrava a dívčí sbor DATIO Odry **23:40** Post Scriptum **23:55** Letem jazzem (9. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... poznáváme blues **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 1. 4. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 31. 3. 2020 **6:25** Noční univerzita: Prof. Vladimír Král, DrSc. - Co rozhoduje o kvalitě života **7:20** Mwebare kwija - Klinika v buši **7:35** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (154. díl): Odyssea Mariana Friedla **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:20** Vysočina - odkaz Josefa Jambora **11:00** Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce **11:10** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **11:15** ARTBITR - Kulturní magazín (94. díl) **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Causa Carnivora **13:15** Vítajte u nás: Rožnovské slavnosti 2019 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (34. díl): Petr Bratský - politik a skaut **15:25** Příroda kolem nás:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Rozinka a medvědi **15:40** Kurzy Alfa **16:00** Zpravodajské Noeviny: 31. 3. 2020 **16:20** Víra do kapsy **16:35** Cvrlikání (67. díl): Jindra Černohorský **17:45** Ars Vaticana **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Víra do kapsy: Výchova **18:35** Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku **18:45** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **18:55** Kalvária Nitrianské Pravno **19:30** Terra Santa News: 1. 4. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** BET LECHEM - vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčič - Srbočeška **21:30** Živě s Noe **22:10** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB - O vnitřní svobodě [P] **23:05** Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) I. **23:25** Generální audience papeže Františka **23:45** Post Scriptum **0:00** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a jeho host **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 2. 4. 2020

6:05 Terra Santa News: 1. 4. 2020 **6:25** Pošta pro Holuba: Kněžství dnes **6:40** Outdoor Films s Markétou Hanákovou (88. díl): S kardiostimulátorem do velehor **8:20** P. Vojtěch Kodet - Blahoslavenství: Blahoslavení, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (23. díl): Výročí pádu Berlínské zdi **9:35** Noemova pošta: Březen 2020 **11:10** Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku **11:20** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** BET LECHEM - vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčič - Srbočeška **13:10** Zpravodajské Noeviny: 31. 3. 2020 **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (35. díl): Roberto Scavino - Italočech - rozhlasový moderátor **15:20** Řeckokatolický magazín **15:35** Muzikanti, hrajte **16:10** Trebbia 2020 **17:45** V pohorách po horách (37. díl): Plešivec - Brdy **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Ars Vaticana (28. díl) **18:30** Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce [P] **18:40** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **18:45** Útulek svatého Juana Diega **19:00** Večeře u Slováka: 6. neděle postní - Květná neděle [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (78. díl): S Alfredem Strejčkem [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Post Scriptum [P] **0:25** Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2020 **0:45** Povolaní v Nigérii **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 3. 4. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2020 **6:30** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobříchovice **6:47** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **7:22** To pravé srdce Evropy **7:40** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB - O vnitřní svobodě **8:40** Kurzy Alfa **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **9:40** Bačkorám navzdory: Poslední etapou k cíli **10:00** ARTBITR - Kulturní magazín (94. díl) **10:15** Až na pokraji: Církev papeže Františka **11:10** Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce **11:20** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Myanmar - Hora snů **13:25** Pošta pro Holuba: Kněžství dnes **13:35** Madalen na Mohelnickém dostavníku 2018 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k an-

dělům (36. díl): Karel Herbst - světicí biskup salesián **15:30** O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kostelané, Kosteletáci a jejich setkávání **16:00** Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2020 **16:20** Wabi Daně a Miloš Dvořáček na Mohelnickém dostavníku 2015 (1. díl) **16:45** Verbuňk, příběh na celý život **17:05** Buon giorno s Františkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **18:30** Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání **18:40** Na pomezí ticha a tmy **19:30** Ars Vaticana **19:40** ARTBITR - Kulturní magazín (94. díl) **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Na misiích v Česku [L] **21:40** Živě s Noe [P] **22:20** Sedm výprav Josefa Vágnera (6. díl): Simba a ti druzí **23:50** Post Scriptum **0:05** Outdoor Films s Marianem Jiřím Huskem (13. díl): Premonstrát Strahovského kláštera v outdoorovém zajištění **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 4. 4. 2020

6:05 Buon giorno s Františkem **7:00** BET LECHEM - vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčič - Srbočeška **7:15** Zahajovací koncert Festivalu dětských sborů Porta Musicae: Nový Jičín **8:40** Obdarování - Otec Radek **8:55** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **9:00** Animované biblické příběhy: Milosrdný Samaritán **9:35** Můj chrám: Ing. Marian Jurečka, ministr zemědělství, v kostele Očišťování Panny Marie - poutní místo, Dub nad Moravou **9:52** GOODwillBOY V. (1. díl) **10:37** V postelích POD NEBESY V. (2. díl) **11:30** Příroda kolem nás: Rozinka a medvědi **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini [P] **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa News: 1. 4. 2020 **14:35** Jak potkávat svět (78. díl): S Alfredem Strejčkem **16:00** Světlo pro Evropu (23. díl): Výročí pádu Berlínské zdi **16:10** Zřím Řím **16:30** Salesiáni v Brazílii **16:45** Svatá země: Církev naděje **17:20** Orkestra Mendoza na Folkových prázdninách [P] **18:00** Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel **18:25** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **18:30** Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání **18:40** Muzikanti, hrajte **19:20** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána - Orlické hory **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Scheirichem, 2. díl [P] **20:50** Mezi pražci (86. díl): Duben 2020 [P] **21:35** Bačkorám navzdory: Richardis, miluješ mne...? [P] **22:00** Živě s Noe [P] **23:10** Ale on není bílý **23:40** Léta letí k andělům: Zdeněk Pololánek - hudební skladatel **0:10** Noční univerzita: Prof. Vladimír Král, DrSc. - Co rozhoduje o kvalitě života **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 5. 4. 2020

6:05 Řeckokatolický magazín **6:20** Večeře u Slováka: 6. neděle postní - Květná neděle **6:50** ARTBITR - Kulturní magazín (94. díl) **7:05** Výpravy do divočiny: Afrika Dr. Emila Holuba **8:05** Jak potkávat svět (78. díl): S Alfredem Strejčkem **9:30** Pošta pro Holuba: Kněžství dnes **9:40** Bačkorám navzdory: Richardis, miluješ mne...? **10:00** Mše svatá Květné neděle z Vatikánu [L] **12:10** Přejeme si... [P] **12:25** V souvislostech **12:45** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:30** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Scheirichem, 2. díl **14:15** Muzikanti, hrajte **14:55** Velehradská zastavení: Díl 7. - Cestami ekumenismu **15:15** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. - Co říká Bible o Stvoření? **16:00** Živě s Noe **17:10** Královna a Matka Chorvatů **18:00** Sedmihlásky (133. díl): Kuchařka sa bój [P] **18:05** Animované biblické příběhy: Spravedlivý soudce [P] **18:35** Vezmi a čti: Březen 2020 **18:55** Příroda kolem nás: Liška Eliška a Jelen evropský [P] **19:10** P. Vojtěch Kodet - Blahoslavenství: Blahoslavení milosrdní [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Missio magazín: Duben 2020 [P] **21:10** S nikým bych neměnila **22:00** V souvislostech **22:20** Buon giorno s Františkem **23:15** Cenakolo: Svědectví o lásce, milosrdenství a přátelství **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 30. 3. o 18:35 hod.:
Svätý František (Krásny rytier)

Animovaný seriál o živote sv. Františka z Assisi.

Utorok 31. 3. o 21:15 hod.:
Tajomstvo Kristovej tváre (dokument)

Dokument Tajomstvo Kristovej tváre ponúka komplexné spracovanie všetkých dostupných informácií o relikviách spojených s tvárou Ježiša Krista.

Streda 1. 4. o 16:30 hod.:
Katolícka Austrália 5/5 (dokumentárny seriál)

Austrálsku katolícku univerzitu dnes navštevuje neuveriteľných 32 tisíc študentov. Prečo ich počet neustále rastie a čo ich v práci pre katolícke školstvo naplnia, nám porozprávajú prorektor a dekan z univerzity ACU. Potom sa preneseť v čase k študentke univerzity Mary Glowreyovej, ktorá sa stala prvou reholníčkou a zároveň lekárou na svete tým, že jej pápež udelil výnimku. Svoju službu vykonávala v Indii. Nakoniec nám mladí, ktorí prešli viac

než 1 600 km naprieč Austráliou, prezradia, aká bola hlavná myšlienka ich obetavého pochodu.

Štvrtok 2. 4. o 17:00 hod.: Spolu (Pekár)

Starký dostal chuť na chliebík. Žofka však nechápe, ako si môže pochutnať na obyčajnom chlebe. Čo robí chlieb vzácnym? Ako sa taký chlieb pečie? A prečo Ježiš hovorí o sebe, že je živý chlieb? Podme to spoločne zistiť u pekára.

Piatok 3. 4. o 15:30 hod.: Krížová cesta

Krížová cesta so zamysleniami pátra Jozefa Porubčana SJ.

Sobota 4. 4. o 20:30 hod.: October Baby (film)

Príbeh o jedinečnosti ľudského života a sile odpustenia. Hannah vo svojich 19 rokoch zisťuje, že bola adoptovaná, po tom, čo prežila umelý potrat.

Nedeľa 5. 4. o 10:00 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos na Kvetnú nedeľu, celebruje Svätý Otec.

Liturgická čtení

Nedeľa 29. 3. – 5. nedeľa postní

1. čt.: Ez 37,12–14

Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8

 Odp.: 7 (*U Hospodina je slitovani, hojne je u neho vykoupeni.*)

2. čt.: Řím 8,8–11

Ev.: Jan 11,1–45

Pondělí 30. 3. – ferie

1. čt.: Dan 13,1–9.15–17.

19–30.33–62

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

 Odp.: 4ab (*I kdybych šel temnotou rokla, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.*)

Ev.: Jan 8,1–11

Úterý 31. 3. – ferie

1. čt.: Nm 21,4–9

Ž 102(101),2–3.16–18.19–21

 Odp.: 2 (*Hospodine, slyš modlitbu mou a volání mé at pronikne k tobě!*)

Ev.: Jan 8,21–30

Streda 1. 4. – ferie

1. čt.: Dan 3,14–20.91–92.95

Dan 3,52a.52b.53.54.55.56

 Odp.: ... *chvályhodný a svrchovaně velebený navěky.*

Ev.: Jan 8,31–42

Čtvrtek 2. 4. – připomínka sv. Františka z Pauly

1. čt.: Gn 17,3–9

Ž 105(104),4–5.6–7.8–9

 Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)

Ev.: Jan 8,51–59

Pátek 3. 4. – ferie

1. čt.: Jer 20,10–13

Ž 18(17),2–3a.3bc–4.5–6.7

 Odp.: srov. 7 (*Ve své tísní jsem vzýval Hospodina, a vyslyšel mě.*)

Ev.: Jan 10,31–42

Sobota 4. 4. – připomínka sv. Izidora

1. čt.: Ez 37,21–28

Jer 31,10.11–12ab.13

 Odp.: 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)

Ev.: Jan 11,45–56

BREVIÁŘ PRO LAIKY

28. BŘEZNA – 4. DUBNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 29. 3.		PO 30. 3.		ÚT 31. 3.		ST 1. 4.		ČT 2. 4.		PÁ 3. 4.		SO 4. 4.			
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301		
Antifony	387	433	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	388	434	392	438	395	442	399	446	402	450	406	454	409	458		
Antifona k Zach. kantiku	388	434	392	439	395	443	399	446	402	450	406	454	409	458		
Prosby	388	434	392	439	395	443	399	447	403	450	406	455	410	459		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Modlitba během dne:																
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302		
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	389	435	393	440	396	444	400	448	403	451	407	455	410	460		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Nešpory:																
SO 28. 3.																
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298	412	461
Antifony	386	432	390	436	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	416	465
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	386	432	390	437	394	441	397	445	401	449	405	453	408	457	416	465
Ant. ke kant. P. M.	387	432	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457	416	465
Prosby	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457	417	466
Záv. modlitba	389	435	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	419	468
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

ROZJÍMÁME O VÍŘE A ŽIJEME V NÍ

LONGINOVO KOPÍ

Louis de Wohl • *Z angličtiny přeložila Zora Freiová* • *Redakce Markéta Kořená a Lucie Mašátová*

Román zobrazující období života v palácích Římské říše až po neklidné Judsko, kde střet lásky a zrady, pomsty a výkupného sebedarování vrcholí Kristovým ukřižováním. Je to příběh nejdramatičtější popravý na světě, přičemž hlavní postavou je tentokrát jeden z jejich málo známých účastníků – voják Longin, který do boku Krista na kříži zabodl kopí.

Karmelitánské nakladatelství • *Druhé vydání*
Brož., 132x190 mm, 400 stran, 399 Kč

KŘÍŽOVÁ CESTA • NAŠE CHLOUBA JE V JEŽÍŠOVĚ KŘÍŽI

Rozjímání nad jednotlivými zastaveními pobožnosti křížové cesty sestavená z textů sv. Jana Pavla II.

Trapistky • *Brož., A6, křídový papír,*
36 stran, 50 Kč

DIVES IN MISERICORDIA

Jan Pavel II. • *Z latinského originálu přeložily S. M. Terezie Brichtová, OP, a PhDr. Markéta Koronhályová*

Reedice českého vydání encykliky Jana Pavla II. o Božím milosrdenství. Vyšlo s církevním schválením.

Jiří Brauner • *Reedice 1. vydání*
Brož., 128 x 200 mm, 60 stran, 48 Kč

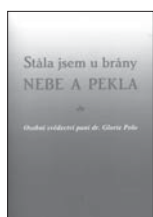

EUCHARISTIE ZNOVU OBJEVENÁ

Catalina Rivas • *Z angličtiny přeložila Dana Straková*

Výpověď současné bolivijské mystičky Cataliny Rivas o tom, co jí Ježíš a Panna Maria sdělili o mši svaté – co se při ní odehrává a jak ji prožít do hloubky srdce. Původní anglické vydání vyšlo s církevním schválením.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dotisk prvního vydání • *Brož., A6, 32 stran, 35 Kč*

STÁLA JSEM U BRÁNY NEBE A PEKLA

Dr. Gloria Polo

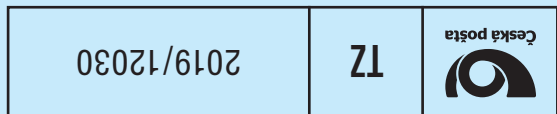
Osobní svědectví dr. Glorie Polo, zubní lékařky z Kolumbie, která byla tak těžce zraněna, že ležela několik dní v kómatu a byla udržována při životě jen pomocí nemocničních přístrojů. Lékaři jí chtěli přístroje odpojit, ale její sestra, také lékařka, trvala na tom, aby přístroje nechali dále v provozu. Dr. Gloria Polo v kómatu stanula na onom světě a směla se opět vrátit, aby vydala svědectví těm, kteří nedokážou věřit. Směla nahlédnout do své „knihy života“. A tento zážitek jí natolik otrásl, že se z příkazu Pána stala hlasem volajícím na „poušti víry“ dnešní moderní doby. Tato událost z roku 1995 je dobře zdokumentována.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5, 64 stran, 45 Kč (cena = výrobní náklady)

Toto svědectví je povoleno šířit pouze nekomerčním způsobem. Proto vyšlo zdarma jako příloha několika čísel Světla v roce 2008. Pro velký ohlas bylo svědectví vydáno i jako brožura. Brožurku lze objednat jen v Matici cyrilometodějské s. r. o., kde ji distribuujeme pouze za výrobní náklady, bez zisku.

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r. o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravi. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@matticecm.cz; <http://svetlo.matticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@matticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@matticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.matticecm.cz; inzerce: redakce@matticecm.cz). Registrací značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzinger aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.